ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

№ 141/2 Ս. Էջմիածին, 17 Մարտ 1958

Այսօր մեծ աւետիս կուտանք Ձեզ Մեր Տիրոջ եւ Փրկչի Իջման Սուրբ Տաճարէն՝

«Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց, մահուամբ զմահ կոխեաց եւ յարութեամբն իւրով մեզ զկեանս պարգեւեաց»:

Այս սուրբ ուրախութեամբ ոգեւորուած, Մեր Հայրապետական ողջոյնը եւ օրհնութիւնը կը բերենք Սուրբ Աթոռիս Միաբանութեան եւ համայն Մեր հաւատացեալ եւ սիրեցեալ ժողովուրդին, սրտաբուխ մաղթանքներով որ յարուցեալ Փրկչի սէրն ու խաղաղութիւնը իջնեն ու հաստատուին Ձեր բոլորից սրտերուն մէջ՝ ի շինութիւն մեր սրբազնասուրբ Եկեղեցիին, ի միաբանութիւն ազգիս բոլոր զաւակներուն անխտիր եւ ի մխիթարութիւն հաւատքի վէմ Մայր Աթոռիս:

Հրաշափառ Յարութեան տօներները Ձեզ բոլորից համար թող հանդիսանան աղբիւր քաջառողջութեան հոգւոյ եւ մարմնոյ, եւ առաջնորդ ոգի Ձեր ապրումներուն, Ձեր խոհերուն եւ ձեռաց գործերուն:

«Օրհնեալ է Աստուած եւ Հայր Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, որ ըստ բազում ողորմութեան իւրում ծնաւ զմեզ վերստին ի յոյսն կենդանի, ի ձեռն յարութեանն Յիսուսի Քրիստոսի ի մեռելոց» (Ա. Պետրոս, 1, 3):

Արդ, ողջոյն տուք միմեանց ի համբոյր սրբութեան: Եւ սէր եւ խաղաղութիւն եղիցին ընդ Ձեզ ամենեսին որ էք ի Քրիստոս Յիսուս. ամէն:

Օրհնութեամբ՝

ԿՆԻՔ
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ

ՎԱԶԳԷՆ Ա.
ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ԽՈՐԻՇԱՀ ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄ

Ծանօթ: *Ամսագրիս այս թիւի առաջին պրակը տպագրուած էր արդէն երբ ստացուեցաւ Հայրապետական Աթոռոյ պաշտօնաթերթ Էջմիածինի Դեկտեմբեր 1957ի թիւը։ Անոր մէջ, Մայր Աթոռոյ երիտասարդ և շնորհալի Միաբաններէն Տ. Տիրայր Վրդ. Մարտիկեան շահեկան յօդուած մը ունի Լեռնային Ղարաբաղի կարգ մը վանքերու մասին։* Գանձասար *պատմական վանքի մասին գրած ատեն յօդուածագիրը մէջ կը բերէ եկեղեցւոյ գլխաւոր և ընդարձակ արձանագրութիւնը որ սերտօրէն կապ ունի Ամսագրիս 91րդ էջին վրայ երեւցած «*Վկայութիւն*» փոքրիկ կտորին հետ։ Այդ արձանագրութենէն յառաջ կը բերենք Խորիշահ իշխանուհիի Երուսաղէմ ուխտի գալուն վերաբերեալ մասը։ «*Վկայութիւն*» հատուածիկի վերջընթեր տողի ՈՉ հայկական թուականը պէտք է ըլլայ ՈՁ։ ԽՄԲ.*

«Յանուն Սուրբ Երրորդութեան Հաւր և Որդւոյ և Սրբոյ Հոգւոյն այս գիր արձանի է, զոր ես նուաստ ծառայ Աստուծոյ Ջալալ Դաւլա Հասան որդի Վախտանգայ՝ թոռն մեծին Հասանայ՝ բնակաւոր ինքնակալ բարձր և մեծ Արցախական աշխարհի, թագաւոր և ի յոգնասահման նահանգի. զհայրն իմ ի վախճան կենաց ելից իւր ատեացս անդարձ կտակի հաստատեաց ինձ և մաւր իմոյ Խորիշահի՝ որ էր դուստր իշխանաց իշխանին Սարգսի. զի շինեցուք զեկեղեցիս ի գերեզմանատուն հարց մերոց ի Գանձասար, զոր սկսեալ մեր իր ՈԿԵ թուին Հայոց աւգնականութեամբ բարերարին Աստուծոյ. ԵՒ Ի ԽՓԵԼ ԼՈՒՍԱՄՏԻՆ ԱՐԵՒԵԼԻՑ ՄԱՅՐՆ ԻՄ ԿՐԱՒՆԱՒՈՐԵԱԼ ԶՈԳԱՒ ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ, ԱՆԴԷՆ Ի ԴՐԱՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԽԱՐԱԶՆԱԶԳԵԱՑ ՃԳՆՈՒԹԵԱՄԲ, ԲԱԶՄԱՄԵԱՑ ԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՀԱՆԳԵԱՒ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ ԼՈՒՍՈՅ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՄԲ ԵՒ ԱՆԴԷՆ ՊԱՀԵՑԱՒ»:

(Գլխագրումները մերն են: ԽՄԲ.)

digitised by A.R.A.R.@